

sen svarer til betækningsudkastets § 119, stk. 7, der er omtalt i betænkningen side 77-78.

Bestemmelsen i *stk. 2* tager navnlig sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale, men hvor den pågældende f.eks. har udvist uredelighed eller i anden virksomhed på grov måde har tilsidesat hensynet til sine kunder.

Nægtelse af beskikkelse efter bestemmelsen i *stk. 1* kan af den pågældende kræves indbragt for retten efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3. Nægtelse af beskikkelse efter *stk. 2* kan i medfør af *stk. 3* ligeledes kræves indbragt for retten i en sag, der anlægges af justitsministeriet i den borgerlige retsplejes former.

Til § 122.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 121.

Bestemmelsen i *stk. 1* er ikke til hinder for, at advokater varetager hverv ved domstolene, anklagemyndigheden eller politiet i tilfælde, hvor det følger af lovgivningen, at indehaveren af hvervet skal udøve advokatvirksomhed. Det gælder således f.eks. bestemmelsen i retsplejelovens § 1 a, stk. 3, hvorefter en af den særlige klagerets medlemmer skal være »i virksomhed som advokat«.

I bestemmelsen i *stk. 2* er det i overensstemmelse med den hidtidige praksis på området blevet præciseret, at undtagelsesadgangen kun kan anvendes i særlige tilfælde.

I *stk. 3* foreslås det i overensstemmelse ved betækningsudkastets § 121, stk. 2, at kompetencen til at tillade en advokat at føre en sag, selvom den pågældende er offentligt ansat, samles hos justitsministeren. Herved sikres en mere ensartet behandling af de pågældende ansøgninger, der bør afgøres ud fra en vurdering af, om den omstændighed, at advokaten er offentligt ansat, kan frembyde en risiko for retssagens korrekte behandling. Spørgsmålet, om hvorvidt advokaten også skal have tilladelse fra sin ansættelsesmyndighed reguleres ikke af bestemmelsen. Der henvises iøvrigt til betænkningen side 78.

Til § 123.

Bestemmelsen er ny i forhold til gældende ret. Formålet med bestemmelsen, der er foreslået af advokatudvalget, er at sikre, at enhver advokat, der begynder at virke som advokat på egen hånd, har opnået en vis praktisk erfaring med hensyn til udøvelsen af advokatvirksomhed. Indførelsen af denne bestemmelse skal navnlig ses i sammenhæng

med den udvidede adgang til at blive advokat, der er foreslået i § 119.

Som anført i betænkningen side 78 må det antages, at bestemmelsen kun vil medføre en begrænset indskrænkning i adgangen til at drive advokatvirksomhed alene, fordi der i praksis kun er meget få advokater, der etablerer en enkeltmandsvirksomhed uden i forvejen at have virket på et advokatkontor som advokat eller fuldmægtig.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 3* kan justitsministeriet i særlige tilfælde fritage for kravet om ansættelse hos eller samvirke med en anden advokat. Bestemmelsen kan navnlig tænkes anvendt i tilfælde, hvor den pågældende gennem udøvelsen af sin hidtidige beskæftigelse har været i nær forbindelse med praktisk advokatvirksomhed på en sådan måde, at den pågældende må antages at have opnået det fornødne kendskab hertil.

Til § 124.

Bestemmelsen svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i § 122.

Til § 125.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 132 og betækningsudkastets § 125. Det er ikke fundet nødvendigt at medtage den af advokatudvalget foreslåede præcisering af, at advokater ikke uden særlig hjemmel kan pålægges at udføre andre hverv.

Til § 126.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 1* skal en advokat udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Ved god advokatskik forstås den adfærd som gode og omhyggelige, fagligt kompetente advokater udviser, og som opfylder de faglige og etiske krav, der må opstilles på grundlag af lovgivningens regler om advokaters funktioner.

Det nærmere indhold af begrebet »god advokatskik« vil som det anføres i advokatudvalgets betænkning side 59 være afhængig af den til enhver tid rådende opfattelse, således at kravene til advokaters adfærd må tilpasses ændringer i samfundsforholdene og deraf følgende ændrede opgaver for advokaterne. Begrebet rummer dog en fast kerne af normer, der vil være gældende til enhver tid. Foruden de krav, der udtrykkeligt er angivet i selve bestemmelsen, vil begrebet »god advokatskik« navnlig omfatte krav om *hæderlighed*, *nojsagtighed* og *pålidelighed*, således som det følger af den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 143.